

Μητρ. Ναυπάκτου: “Εθνικά Θέματα και πολιτική”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Στα εθνικά θέματα και του χειρισμούς των κυβερνώντων, παραθέτοντας αρκετά ιστορικά στοιχεία αναφέρεται σε άρθρο του ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

Το άρθρο-παρέμβαση του Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

Τό θέμα τῆς ὀνομασίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων καί ἡ προσπάθεια νά τοῦ δοθῇ ταυτότητα, μοῦ θυμίζει ἔντονα τήν ἴδια προσπάθεια, πού γινόταν μετά τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, μέ τίς Ἐθνικές Συνελεύσεις, γιά τόν καθορισμό τῆς ταυτότητας τοῦ δικοῦ μας τότε Κρατιδίου. Πρόκειται γιά τήν ἴδια διαδικασία. Αὐτό γίνεται ἐπειδὴ στόν χῶρο αὐτό, τῶν Βαλκανίων, ὑπῆρχε ἡ Χριστιανική Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία μέ τόν Ἑλληνικό πολιτισμό, τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί τίς διάφορες λαότητες μέ τίς γλώσσες τους. Ἔτσι, ἡ δημιουργία Κρατῶν μέ τήν «δική» τους πολιτιστική ταυτότητα, στήν πραγματικότητα ἡ δημιουργία διαφόρων προτεκτοράτων, καθορίζεται μέ τήν ἴδια διαδικασία. Ἔπρεπε νά δοθῇ νέα ταυτότητα. Στήν συνέχεια θά τονισθοῦν μερικά σημεία πού μέ ἀπασχολοῦν ἔντονα τόν τελευταῖο καιρό. Οἱ ἐξελίξεις τήν περίοδο 1990-1992. Δέν θά ἀσχοληθῶ μέ τήν προῖστορία τοῦ θέματος τῆς λεγομένης «Ψευδομακεδονίας»

των Σκοπίων από τον Τίτο, αλλά μέ αυτά πού έγιναν τό 1990-1992 καί τίς ενέργειες των δικών μας πολιτικών Αρχηγών.

Τό θέμα ξεκίνησε από τον Ιανουάριο 1991, κατά τον όποιο ή Βουλή της «Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» στά Σκόπια, πού προήλθε από τίς εκλογές της 11ης Νοεμβρίου 1990, ψήφισε τήν διακήρυξη της ανεξαρτησίας της από τήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας.

Έπειτα, στίς 7 Ιουνίου τοῦ 1991, ή Βουλή της «Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» σέ συνταγματική τροποποίηση πού έκανε άπάλειψε τήν λέξη «Σοσιαλιστική» από τήν όνομασία της καί αποφάσισε στό έξής νά όνομάζεται «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Στίς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1991 στήν Ελλάδα τό Όπουργικό Συμβούλιο μέ Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη άσχολήθηκε μέ τό θέμα αυτό καί κατέληξε στό νά αναγνωρισθῇ τό Κράτος αυτό μέ τούς έξής όρους:

Τό νέον αυτό Κράτος, πρῶτον, νά αλλάξει τήν όνομασία Μακεδονία, δεύτερον νά δεχθῇ καί νά όμολογήσει ότι δέν έχει έδαφικές βλέψεις κατά της Ελλάδος καί τρίτον νά αναγνωρίσει ότι στήν Ελλάδα δέν υπάρχει «μακεδονική μειονότητα».

Στίς 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1991, τό Συμβούλιο Όπουργών Έξωτερικών της Εὐρωπαϊκής Ένωσης, μέ πρωτοβουλία της Γερμανίας, άποδέχθηκε τήν διάλυση της ένιαίας Γιουγκοσλαβίας καί άνεγνώρισε τήν κρατική όντότητα της Κροατίας, της Σλοβενίας καί της άϋτοαποκαλούμενης «Δημοκρατίας της Μακεδονίας». Συγχρόνως κάλεσε τά Σκόπια νά προσφέρουν συνταγματικές καί πολιτικές έγγυήσεις στους γείτονές της, ότι δέν έχουν έδαφικές διεκδικήσεις, δέν άσκοῦν έχθρική προπαγάνδα καί δέν χρησιμοποιοῦν όνομασία πού ύπονοεί έδαφικές διεκδικήσεις.

Στίς 9 Ιανουαρίου τοῦ 1992, ή π.Γ.Δ.Μ. υπέβαλε αίτημα ένταξης στον ΟΗΕ μέ τήν όνομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Κατόπιν τούτου, στίς 18 Φεβρουαρίου 1992, συνήλθε τό Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Καραμανλή, στό όποιο συμμετείχαν ό Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ό άρχηγός της Άξιωματικής Άντιπολίτευσης Άνδρέας Παπανδρέου καί οί πολιτικοί άρχηγοί Μαρία Δαμανάκη καί Άλέκα Παπαρήγα. Στό Συμβούλιο αυτό συμφώνησαν νά έχουν κοινή γραμμή πλεύσεως σέ μιά όνομασία πού δέν θά περιέχει τήν λέξη «Μακεδονία» ή παράγωγά της.

Λίγο μετά, δηλαδή τήν 1η Άπριλίου 1992, ή Πορτογαλική προεδρία της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, διά του Υπουργού Έξωτερικών Ζοζέ Πινέιρο προτείνει έναν συμβιβασμό με τό νά αποδεχθῇ ἡ Ελλάδα μιά σύνθετη ὀνομασία γιά τό Κράτος τῶν Σκοπίων μέ ἐπικρατέστερο ὄνομα τό «Νοβοματσεντόνια»(Νέα Μακεδονία).

Μέ ἀφορμή αὐτήν τήν ἐξέλιξη στίς 13 Ἀπριλίου 1992 συγκαλεῖται γιά δεύτερη φορά ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τό Συμβούλιο τῶν Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν, χωρίς τήν παρουσία τῆς Γενικῆς Γραμματέως τοῦ Κουμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος Ἀλέκας Παπαρήγα. Στό Συμβούλιο αὐτό ἀποφασίσθηκε νά ἀπορριφθῇ τό «πακέτο Πινέιρο», καθώς ἐπίσης ἀποφασίσθηκε ἡ ἀναγνώριση τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων ὡς ἀνεξάρτητου μόνον ἂν τηρηθοῦν οἱ ὅροι τῆς ΕΟΚ πού ἔθεσε στίς 16 Δεκεμβρίου 1991, καί ἂν ἡ ὀνομασία δέν περιλαμβάνει τήν λέξη Μακεδονία ἢ παράγωγά της.

Αὐτό σημαίνει ὅτι σέ διάστημα δύο μηνῶν ἀπό τόν Φεβρουάριο 1992 ἕως τόν Ἀπρίλιο 1992 ἔγιναν δύο συμβούλια Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιά τό σοβαρό αὐτό ἐθνικό θέμα.

Ἀπό τά προηγούμενα φαίνεται ὅτι οἱ τότε Πολιτικοί Ἀρχηγοί ὑπερέβησαν τά κομματικά καί προσωπικά τους ζητήματα, καί συζήτησαν τό θέμα ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί ἀπεφάσισαν νά ἀκολουθήσουν ἐνιαία γραμμή.

Ἡ συζήτηση στό Συμβούλιο τῶν Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν τήν 13η Ἀπριλίου 1992

Ἀπό ὅσο γνωρίζω, δέν δημοσιεύθηκαν τά πρακτικά ἀπό τήν συζήτηση στό σημαντικό αὐτό Συμβούλιο. Κατά καιρούς, ὅμως, ἐγράφησαν διάφορα κείμενα στά ὁποῖα φαίνονταν οἱ ἀπόψεις πού διατυπώθηκαν κατά τήν Σύσκεψη αὐτή.

Διάβασα πολλές ἀναλύσεις γιά τά ὅσα ἐλέχθησαν στό Συμβούλιο αὐτό, ἀλλά ἐδῶ χρησιμοποιοῦ ἕνα κείμενο τοῦ Βασίλη Νέδου πού δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα «Καθημερινή» τῆς 4ης Φεβρουαρίου 2018, στό ὁποῖο παρουσιάζονται οἱ ἀπόψεις τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν πού διατυπώθηκαν στό Συμβούλιο αὐτό, καθώς ἐπίσης καί ἡ στάση τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλῆ.

Τό κείμενο αὐτό, ὅπως γράφει ὁ συντάκτης του, εἶναι βασισμένο «σέ μακρόχρονη ἔρευνα καί συνομιλίες μέ πρωταγωνιστές καί πηγές οἱ ὁποῖες ἔχουν βαθύτατη γνώση ὅλων ὅσων συνέβησαν τότε. Φαίνεται ὅτι οἱ προβληματισμοί τῶν ἡγετῶν ἦταν παρόμοιοι μέ τούς σημερινούς».

Θά παρατεθοῦν στήν συνέχεια μερικές ἀπόψεις πού διατυπώθηκαν στό Συμβούλιο αὐτό, ὄχι κατά τήν σειρά πού ἐλέχθησαν, ἀλλά μέ συνθετικό τρόπο.

Ὁ Πρωθυπουργός Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης «προκειμένου νά ἐπισημάνει τούς μεγαλύτερους κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ελλάδα, φέρεται νά εἶπε ὅτι πρὸς τό

παρόν ή Τουρκία φαίνεται ότι συγκρατείται λόγω του Κουρδικού. Αν όμως κάποια στιγμή έστρεφε την προσοχή της προς την Ελλάδα, τότε τα προβλήματα της χώρας μας θα ξεπερνούσαν κατά πολύ τό ονοματολογικό. Όντας, βέβαια, πολιτικός ο Μητσοτάκης δεν ήθελε να διχάσει τόν ελληνικό λαό, γι' αυτό και ζητούσε επιμόνως όμόφωνη απόφαση».

Έδω φαίνεται ότι ο Πρωθυπουργός γνώριζε τούς εθνικούς κινδύνους, τόσο από τα Σκόπια όσο και από την Τουρκία και γι' αυτό ζητούσε να ληφθώ όμόφωνη απόφαση. Θεωρούσε άλλα προβλήματα μεγαλύτερα από τό ονοματολογικό τών Σκοπίων. Ήταν πράγματι μία σοβαρή εθνική τοποθέτηση, πού δείχνει και τούς σημερινούς κινδύνους.

Σέ άλλο σημείο της συζήτησης είπε: «Δέν πρόκειται να βγοΰμε από τό αδιέξοδο ούτε σέ πέντε ούτε σέ δέκα χρόνια» και υποστήριξε «μιά ειρηνική διευθέτηση, έναν συμβιβασμό, ό όποιος θα ρυμουλκούσε την π.Γ.Δ.Μ. στην Δυτική Εύρώπη και θα έδινε την δυνατότητα να επεκτείνω τα συμφέροντά της στην γειτονική χώρα».

Σέ άλλο σημείο «πρότεινε να παζαρέψω ή Κυβέρνηση μέχρι τέλους σκληρά μέ τα Σκόπια και, αν δεν επιτύχει την διαπραγμάτευση να έχει ετοιμάσει ένα εναλλακτικό όνομα, τό όποιο θα είναι βολικό για την Αθήνα, αναφέροντας μάλιστα ότι αυτό θα μπορούσε να είναι τό «Βόρεια Μακεδονία»».

Επειδή ο Ανδρέας Παπανδρέου, όπως θα δοΰμε στην συνέχεια, πρότεινε να τηρηθώ στό θέμα αυτό σκληρή γραμμή, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης απάντησε ότι «ή Κυβέρνηση διαπραγματεύεται λύση-πακέτο» και μέ την σκληρή στάση πού τηρεί ο Ανδρέας Παπανδρέου «χάνεται ή ουσία της συζήτησης και ή Ελλάδα κινδυνεύει να έλθει αντιμέτωπη μέ αναγνώριση της π.Γ.Δ.Μ. από όλες τις χώρες της Γής».

Και όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου τόν ρώτησε αν δέχεται τό όνομα «Νέα Μακεδονία», ο Μητσοτάκης «απάντησε αρνητικά, αντιπροτείνοντας για ακόμη μία φορά τό «Μακεδονία του Βαρδάρη»». Και πρόσθεσε «ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι να δημιουργήσει «μακεδονικό» ζήτημα ή Βουλγαρία, κάτι πού σημαίνει ότι ή Ελλάδα θα πρέπει να κάνει επίθεση φιλίας στους Σκοπιανούς».

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Ανδρέας Παπανδρέου κράτησε «σκληρή γραμμή». Κατ' αρχάς υπερασπίσθηκε τό μεγάλο συλλαλητήριο πού έγινε τότε στην Θεσσαλονίκη. Και όπως γράφεται στό δημοσίευμα «σύμφωνα μέ όρισμένες πηγές, συμπέρανε πως ή μόνη λύση για την σύσκεψη τών πολιτικών αρχηγών είναι να αποφασίσει πως ή Δημοκρατία τών Σκοπίων δεν θα πρέπει να περιέχει πουθενά στην ονομασία της τόν όρο «Μακεδονία»», ενώ πρότεινε και κλιμάκωση τών μέτρων». Επίσης σέ άλλο σημείο στην συζήτηση είπε ότι «ή

έπιλογή αυτού του όρου θά οδηγήσει σέ έθνικά καταστρεπτική πορεία».

Κατά τήν συζήτηση υποχώρησε ώς πρός τήν χρήση σκληρών μέτρων πού θά λάμβανε ή Έλλάδα έναντίον τής π.Γ.Δ.Μ., «έπιμένοντας ότι ό όρος «Μακεδονία» δέν θά πρέπει νά περιλαμβάνεται στήν όνομασία».

Είναι ένδιαφέρουσες οί πληροφορίες πού διέρρευσαν από τήν στάση του Προέδρου τής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Παρεμβαίνοντας σέ κάποιο σημείο, πού φάνηκε ότι δέν θά έβγαινε συγκεκριμένη απόφαση, «έπέμενε ότι θά πρέπει νά υπάρξει απόφαση προκειμένου νά μή γελοιοποιηθοϋν οί άρχηγοί ένώπιον τών πολιτών». Σέ άλλο σημείο είπε: «Νά ποϋμε ότι ή Έλλάδα είναι πρόθυμη νά αναγνωρίσει τήν Δημοκρατία τών Σκοπίων μέ τήν διευκρίνηση ότι δέν θά περιλαμβάνεται ό όρος «Μακεδονία»».

Σέ κάποιο σημείο τής συζήτησης είπε:

«Όλες οί συμφορές πού έζησε ή Έλλάδα στό παρελθόν ήταν αποτέλεσμα τής άδυναμίας μας, νά χαράξουμε κοινή θέση σέ θέματα έξωτερικής πολιτικής. Τά θέματα έξωτερικής πολιτικής τά καθιστοϋμε πάντα άντικείμενο έσωτερικών μας άνταγωνισμών, διότι δέν έχουμε ακόμα καταλάβει ότι τά θέματα αυτά τά έλέγχουμε στήν έκταση τών έθνικών μας δυνατοτήτων και κατά τά λοιπά κρίνονται από δυνάμεις πού δέν έλέγχουμε». Καί είπε: «Ένας σοφέρ ό όποιος δέν ξέρει νά βάζει όπισθεν δέν είναι καλός σοφέρ. Στά κρίσιμα έθνικά θέματα πρέπει νά γίνονται και υποχωρήσεις».

Καί όταν ή Μαρία Δαμανάκη κάποια στιγμή πρότεινε «νά δοθεί ή δυνατότητα συνέχισης τών διαπραγματεύσεων» και ό Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είπε ότι «ίσως ήταν πιο άποτελεσματικό νά μή βγει ανακοινωθέν, νά ποϋν όλοι οί άρχηγοί ότι συνεχίζει ή κυβέρνηση τίς διαπραγματεύσεις και έν τῷ μεταξύ νά προτοιμάζονται όλοι για άλλαγή του όνόματος», τότε ό Κωνσταντίνος Καραμανλής έκλεισε τήν συζήτηση λέγοντας:

«Τά κόμματα δέν μποροϋν νά άγνοοϋν τό λαϊκό αίσθημα. Όφείλουν νά καθοδηγοϋν τό λαϊκό αίσθημα αντί νά πυροδοτοϋν και νά τό καθιστοϋν άνεξέλεγκτο. Διαφορετικά, τά κόμματα αίχμαλωτίζονται στό κλίμα πού τά ίδια δημιουργοϋν». Είναι λόγγοι πού δείχνουν πείρα στήν διαχείριση έθνικών θεμάτων.

Καί ὁ ἀρθρογράφος καταλήγει τό κείμενό του γράφοντας: «Στή συνέχεια (ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς) ἐνημέρωσε ὅτι τό ἀνακοινωθέν θά εἶναι τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Καί κάλεσε μέσα στήν αἴθουσα τόν γ.γ. τῆς Προεδρίας, πρέσβη Πέτρο Μολουβιάτη, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τό περίφημο πιά, ἀνακοινωθέν τῆς σύσκεψης τῆς 13ης Ἀπριλίου 1992».

Τό ἀνακοινωθέν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἦταν τό ἀκόλουθο:

«Ἡ πολιτική ἡγεσία τῆς χώρας, μέ ἐξαίρεση τό Κ.Κ.Ε., συμφώνησε ὅτι ἡ Ἑλλάδα θά ἀναγνωρίσει τό ἀνεξάρτητο Κράτος τῶν Σκοπίων μόνο ἐάν τηρηθοῦν καί οἱ τρεῖς ὅροι πού ἔθεσε ἡ ΕΟΚ στίς 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1991, μέ τήν αὐτονόητη διευκρίνιση ὅτι στό ὄνομα τοῦ Κράτους αὐτοῦ δέν ὑπάρχει ἡ λέξη Μακεδονία».

Σαφέστατα φαίνεται ὅτι ὁ τότε Πρωθυπουργός Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης ὑπεχώρησε γιά τό κοινό καλό ἀπό τίς ἀρχικές προθέσεις του, ὅπως τό ἴδιο ἔκανε καί γιά κάποιες σκληρές προτάσεις του ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, ἡ δέ παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ἦταν καταλυτική.

Αὐτό ἦταν τό τελευταῖο Συμβούλιο Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιά τό θέμα αὐτό καί ἡ τελευταία ἀπόφαση. Δέν ἀκολούθησε καμμιά ἄλλη.

Ἀργότερα τό 2008, ὅταν Πρωθυπουργός τῆς χώρας ἦταν ὁ Κώστας Καραμανλῆς, ἀνηψιός τοῦ τότε Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὑπῆρξε μιά διαφοροποίηση τῆς ἀπόφασης αὐτῆς καί φαίνεται αὐτό ἐγινε μέ συγκατάθεση τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολίτευσης Γεωργίου Παπανδρέου, χωρίς βέβαια νά γίνη Συμβούλιο Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν. Δηλαδή, ἀποφασίσθηκε ὡς τελευταία κόκκινη γραμμή νά ἀναγνωρισθῇ τό Κράτος αὐτό μέ σύνθετη ὀνομασία μέ γεωγραφικό προσδιορισμό ἔναντι ὅλων τῶν χρήσεων, καί στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό.

Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ θέματος τῆς ὀνομασίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων ἀπό τό ἔτος 1992-2008.

Ἡ σημερινή κατάσταση

Ἀπό τό 1992 ἕως τό 2008 καί ἀπό τότε ἕως σήμερα ἔχουν ἀλλάξει πολλά. Ἡ χώρα μας εἰσῆλθε σέ μιά οἰκονομική κρίση, δέχθηκε ποικίλες πιέσεις ἀπό ἐξωτερικούς παράγοντες, δημιουργήθηκαν ἄλλες συνθῆκες στήν γύρω μας περιοχή καί φυσικά οἱ πιέσεις αὐτές ἐπεκτάθηκαν καί στό θέμα τῆς ἀναγνώρισης τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων.

Σήμερα ὅλοι ὁμιλοῦν γιά τό ὅτι οἱ διάφορες προτάσεις πού διατυπώνονται, ἀκόμη καί μέ ἀντίθετο περιεχόμενο, εἶναι ἀποτέλεσμα ἐθνικῆς ἀνάγκης. Δηλαδή, ὅλοι

έπικαλοῦνται τὰ ἔθνικα συμφέροντα. Δέν ἔχω ὅμως πληροφορίες γιά τό τί ἐννοεῖ ὁ καθένας ἀπό αὐτούς ὡς ἔθνική ἀνάγκη καί ἔθνικό συμφέρον. Ὅμως, ὑπάρχουν διάφορα ἐρωτήματα:

Εἶναι ἔθνική ἀνάγκη νά ἀναγνωρισθῇ τό Κράτος αὐτό μέ τό ὄνομα «Δημοκρατία τῆς Βόρειας Μακεδονίας» μέσα ἀπό τήν συγκεκριμένη συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, ἐπειδή αὐτοί πού τό λένε γνωρίζουν ὅτι ἂν δέν γίνη αὐτό, θά ἔχουμε ἄλλα ἔθνικα προβλήματα, πού «θά ξεπερνοῦσαν κατά πολύ τό ὀνοματολογικό»;

Εἶναι ἔθνική ἀνάγκη νά μήν ψηφισθῇ αὐτή ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν ἀπό τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, διότι θά δοθῇ ἡ δυνατότητα ὑποχωρητικότητας τῆς Ἑλλάδος καί θά ἀνοιχθῇ ἡ ὁρεξη γιά ὑποχώρηση καί σέ ἄλλα ἔθνικα θέματα;

Εἶναι ἔθνική ἀνάγκη νά μή ψηφισθῇ ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, γιατί θά δυναμώσῃ ὁ ἐπεκτατισμός τῶν Σκοπίων;

Δέν γνωρίζω τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά, δέν ἔχω πληροφορίες πού διαθέτει ἀσφαλῶς ἡ Ἑλληνική Διπλωματία, οὔτε ξέρω αὐτά πού γνωρίζουν οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέτες πού χειρίσθηκαν κατά καιρούς αὐτήν τήν ὑπόθεση καί τήν χειρίζονται καί σήμερα.

Ἐγώ ἐκεῖνο πού γνωρίζω εἶναι ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέτες μας θά ἔπρεπε νά θέλουν νά κάνουν ἕνα Συμβούλιο ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, μέ ἀπόρρητο ἴσως περιεχόμενο, καί μέσα ἐκεῖ νά ἀναλυθοῦν ὅλες αὐτές οἱ παράμετροι καί φυσικά νά καταλήξουν σέ ὁμόφωνη ἀπόφαση, ὑπερβαίνοντας στό θέμα αὐτό τίς κομματικές διαφορές τους, οἱ ὁποῖες σέ ἄλλα κοινωνικά καί οἰκονομικά θέματα εἶναι ἐπιτρεπτές στόν τρόπο πού λειτουργεῖ τό Δημοκρατικό Πολίτευμα. Μέ τόν τρόπο αὐτό θά χάρασαν μιᾶ ἔθνική γραμμή καί δέν θά ἐξαπτόταν ὁ λαός μέ ὅσα ὑποστηρίζουν.

Τό ἐρώτημα εἶναι σαφέστατο: Γιατί δέν σκέφθηκαν ἢ δέν θέλησαν νά συζητηθῇ τό θέμα αὐτό σέ ἕνα Συμβούλιο Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας; Γιατί τό ἔκαναν δύο φορές τό 1992 καί δέν τό ἔκαναν οἱ τωρινοί ἡγέτες; Γιατί δέν θέλησαν τό ἔθνικό συμφέρον, πού ἐπικαλεῖται ὁ καθένας τους, νά τό συζητήσῃ σέ ἕνα Συμβούλιο Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί νά ἀξιολογηθοῦν ὅλα κατά τρόπο ὑπεύθυνο;

Ἐπίσης, τό λυπηρό εἶναι ὅτι τὰ κόμματα ὄχι μόνον δέν χαράζουν ἀπό κοινοῦ μιᾶ ἔθνική ἐξωτερική πολιτική, ἀλλά χρησιμοποιοῦν τό ἔθνικό αὐτό θέμα ἄλλοτε γιά νά ἀναδιατάξουν τόν πολιτικό χῶρο μέ διαχωριστικές γραμμές προοδευτισμοῦ καί συντηρητισμοῦ, ἀναμασώντας τά περί δεξιᾶς καί ἀριστερᾶς • ἄλλοτε γιά νά ἐνώσουν τὰ κόμματά τους καί νά συσπειρώσουν τούς ὁπαδούς τους • καί ἄλλοτε γιά νά ἀνοίξῃ ἕνας μέγας χῶρος κεντροαριστερᾶς γιά τήν χρησιμοποίησή του.

Άλλά, κατά τήν γνώμη μου, εἶναι ἐπικίνδυνον νά χρησιμοποιεῖται ἕνα τέτοιο ἐθνικό θέμα γιά κομματικές σκοπιμότητες.

Ἦδη τό εἶχε τονίσει ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς στό Συμβούλιο Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν, ὅπως ἀναφέρθηκε προηγουμένως, ὅτι: «Ὅλες οἱ συμφορές πού ἔζησε ἡ Ἑλλάδα στό παρελθόν ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἀδυναμίας μας, νά χαράξουμε κοινή θέση σέ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Τά θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τά καθιστοῦμε πάντα ἀντικείμενο ἐσωτερικῶν μας ἀνταγωνισμῶν, διότι δέν ἔχουμε ἀκόμα καταλάβει ὅτι τά θέματα αὐτά τά ἐλέγχουμε στήν ἔκταση τῶν ἐθνικῶν μας δυνατοτήτων καί κατά τά λοιπά κρίνονται ἀπό δυνάμεις πού δέν ἐλέγχουμε».

Τελικά, οἱ ἐπί μέρους συζητήσεις, οἱ κομματικοί ἀνταγωνισμοί, τά ἀνεύθυνα συνθήματα, μπορεῖ νά προξενήσουν κακό στά ἐθνικά μας συμφέροντα.